

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoE/11/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1224202446
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1224202446.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v konaní o výkon rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov - otca/ oprávneného: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt D. XXXX/XX, XXX XX E., a matky/povinnej: F. F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt H. XXX/XX, XXX XX G., zastúpená: AK Petrovič s.r.o. so sídlom Kollárová 566/32, 917 01 Trnava, IČO: 54980682, o návrhu oprávneného na nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II zo dňa 11.06.2025, č.k. 9Em/4/2024-219 v spojení s opravným uznesením zo dňa 03.07.2025, č. k. 9Em/4/2024-251, taktó

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Mestského súdu Bratislava II zo dňa 11.06.2025 č.k. 9Em/4/2024-219 v spojení s opravným uznesením zo dňa 03.07.2025 č.k. 9Em/4/2024-251 **zrušuje a vec vracia** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. V napadnutom uznesení súd prvej inštancie vyhlásil výkon rozhodnutia za neprípustný a konanie zastavil (výrok I.) a žiadnemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania (výrok II.).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil čl. 5 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine ďalej aj len „Zákon o rodine“), § 390 ods. 1 písm. c), § 391 zákona č. 161/2015 Zb. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj len „CMP“). Exekučným titulom je uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.04.2024 č.k. 13CoPno/4/2024-804, ktorým bol upravený styk otca s maloletou na čas do právoplatnosti meritórneho rozhodnutia súdu o úprave styku sp.zn. 11P/176/2022. Za nesporné mal, že komunikácia medzi rodičmi je dlhodobou problematickou, vzájomný vzťah rodičov je konfliktný a styk otca s maloletým dieťaťom sa nerealizoval v zmysle právoplatného rozhodnutia súdu, preto boli rodine v súvisiacich konaniach poskytnuté odborné psychologické poradenstvá, s rodičmi pracovali viacerí odborní pracovníci, avšak bezúspešne. V konaní o výkon rozhodnutia rodičom a maloletému dieťaťu uložil výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v rozsahu 5 hodín pre každého z rodičov a 5 hodín spoločne obidvom rodičom s cieľom zlepšenia ich komunikácie a akceptácie role druhého rodiča v živote maloletého dieťaťa, a maloletému dieťaťu v rozsahu 10 hodín poskytovaného poradenstva, ktoré sa bude realizovať na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, referáte poradensko-psychologických služieb. Uložené výchovné opatrenie však pre nespôluprácu rodičov nespĺnilo svoj účel. Dôvodil, že v danom prípade sa pokúsil vytvoriť a zabezpečiť predpoklady na realizáciu súdneho rozhodnutia, prijal tomu zodpovedajúce vhodné opatrenia, ktoré ale nevedli k náprave narušených vzťahov a obnove styku otca s maloletým dieťaťom. Z podanej správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava je zrejmé, že otec maloletej sa odmietol zúčastňovať poradenských stretnutí a komunikovať s matkou. Matka sa prostredníctvom e-mailu zo dňa 04.04.2025 vyjadrila, že ďalších stretnutí sa zúčastňovať nebude, keďže otec opakovane neprejavil záujem o uloženie výchovné opatrenie, v prípade zmeny jeho postoja je ochotná svoje rozhodnutie prehodnotiť. Súd prvej inštancie

konštatoval, že za daných podmienok nie je možné plniť účel nariadeného výchovného opatrenia. Uviedol, že nariadenie výkonu rozhodnutia nie je určené na to, aby sa stalo nástrojom násilnej zmeny prejavov vôle maloletého dieťaťa, pokiaľ jeho rozhodnutie nebolo úmyselne ovplyvnené tretími osobami, čo v tomto prípade preukázané nebolo. V predmetnej veci považoval použitie donucovacích opatrení za kontraproduktívne, nakoľko ich použitie by mohlo viesť k ešte väčšej degradácii vzťahov medzi maloletým dieťaťom a otcom. Mal za to, že k vyriešeniu tejto neželanej situácie v rodine môže dôjsť len zmenou postoja maloletého dieťaťa, ako aj zmenou postoja rodičov, avšak túto zmenu nie je možné dosiahnuť použitím donucovacích prostriedkov zo strany súdu. Zastával názor, že nie je v záujme maloletého dieťaťa, aby sa pokračovalo vo vykonávanom konaní, preto v zmysle ustanovenia § 390 ods. 1 písm. c) CMP výkon rozhodnutia vyhlásil za neprípustný a konanie zastavil. O trovách konania rozhodol v zmysle § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, navrhujúc nariadiť výkon rozhodnutia Okresného súdu Piešťany zo dňa 24.11.2020, sp. zn. 9P/121/2018 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.03.2025, sp. zn. 13CoE/2/2025 a povinnej uložiť pokutu 1.000 eur. Krajský súd v Trnave v uznesení pod sp. zn. 13CoE/2/2025, v bode 17. odôvodnenia poukázal na čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa. Prvoradým hľadiskom akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí musí však byť záujem dieťaťa. Tvrdil, že od dňa 12.05.2024 podáva trestné oznámenia na povinnú, nakoľko nerešpektuje súdne rozhodnutia a neumožňuje mu styk. Dal do pozornosti aj SMS komunikáciu s povinnou, ktorá nereaguje na jeho správy a nekomunikuje s ním. Namietal vyjadrenia povinnej o odmietaní styku maloletou, nakoľko to od maloletej predtým nikdy nepočul, ani žeby ho nemala rada alebo sa s ním nechcela stretávať. Mal za to, že povinná negatívne a účelovo psychicky vplýva na maloletú, ohovára jeho osobu a buduje odpor maloletej k jeho osobe. Má záujem si riadne plniť svoje rodičovské povinnosti v rozsahu, v akom mu to bolo umožnené súdnym rozhodnutím, je schopný sa o maloletú postarať, pričom jeho povahové vlastnosti neodôvodňujú predpoklad, aby na maloletú negatívne vplýval. Má maloletú rád, chce prispievať k jej výchove a budovať si citový vzťah. Poukázal na uznesenie Okresného súdu Piešťany zo dňa 07.01.2019, sp. zn. 9Em/4/2018, ktorým súd už uložil matke poriadkovú pokutu, nakoľko nerešpektovala súdne rozhodnutie bez ospravedlniteľných dôvodov. Poukázal na § 370 ods. 1, § 371 ods. 4, § 372, § 376 ods. 1, § 382 ods. 1, 2, § 388 ods. 3 písm. a) CMP, čl. 3 ods. 1, 2, čl. 19 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS 5/2000, judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 618/05, Uznesenie Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 599/10, III. ÚS 439/05 a II. ÚS 295/06. Súd opomenul uviesť, že maloletá nie je traumatizovaná vďaka jeho osobe ale matkou, ktorá nerešpektuje súdne rozhodnutia. Zdôraznil, že došlo k rozšíreniu styku. Uviedol, že aj napriek všetkému už 14. mesiac nemá žiadne rodičovské práva. S povinnou je ochotný sa dohodnúť a absolvovať nariadené psychologické poradenstvo, pričom sa už zúčastnil 3 sedení, avšak matka nespolupracuje, nekomunikuje a nerešpektuje ani toto súdne rozhodnutie.

4. Oprávnený emailom zo dňa 07.07.2025 oznámil, že povinná si zablokovala jeho telefónne číslo a nekomunikuje s ním, zo dňa 21.07.2025, že podal trestné oznámenie a povinná nereagovala na telefónne výzvy polície. Emailom zo dňa 22.12.2025 dal do pozornosti komunikáciu s kolíznou opatrovníčkou ohľadom psychologického poradenstva a dôvody jeho neukončenia. Poukázal na ďalší nevykonaný styk. Taktiež doručil súdu emaily dňa 14.07.2025, 28.07.2025, 30.07.2025, 03.08.2025, 19.08.2025, 16.09.2025, 28.09.2025, 13.10.2025, 24.10.2025, 28.10.2025, 10.11.2025, 24.11.2025, 26.11.2025, 19.12.2025 a dňa 29.12.2025, ktorými oznamoval neuskutočnený styk s maloletou.

5. Povinná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnuté uznesenie potvrdiť. Odvolanie považovala za nedôvodné a nezrozumiteľné, ktorému nemožno vyhovieť, pretože sa ním oprávnený domáha vydania nereálneho (neprípustného) rozhodnutia. Súd nariadil výkon súdneho rozhodnutia už uznesením zo dňa 29.10.2024 č.k. 9Em/4/2024, teda nie je možné o ňom duplicitne rozhodnúť. Ak sa oprávnený domáha nariadenia výkonu rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 24.11.2020 č.k. 9P/121/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.03.2025 č.k. 13CoE/2/2025, tieto 2 súdne rozhodnutia nie sú vo vzájomnom spojení. Uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.03.2025 č.k. 13CoE/2/2025 bolo potvrdené uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia, čiže nejedná sa o rozhodnutie, ktoré by bolo exekučným titulom. Exekučným titulom je uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 13CoPno/4/2024-804 zo dňa 10.04.2024. Oprávnený vo svojom odvolaní uvádza rôzne, nesúvisiace rozhodnutia, poukazuje na konanie o výkon rozhodnutia a uložení pokutu v roku 2019 (sp. zn. 9Em/4/2018), jeho konštatácie sú akoby odtrhnuté od skutkových okolností, pre ktoré súd výkon

rozhodnutia v aktívnom (neprávoplatne zastavenom) konaní odložil. Relevantné vo vzťahu k odvolaním napadnutému uzneseniu je to, či bolo dôvodné vyhlásiť výkon rozhodnutia za neprípustný a konanie zastaviť alebo nie. Oprávnený sa tejto otázke v odvolaní nevenuje. Poprela, že by mala snahu brániť oprávnenému v styku s maloletou, avšak nastali udalosti zapríčinené oprávneným, ktoré mali dopad na prežívanie maloletej a zapríčinili jej oprávnený strach. Maloletá bola svedkom toho, že oprávnený sa vyhrážal s puškou, že vystrieľa jej rodinu. Ťažiskom pre vydanie rozhodnutia, ktorým súd vyhlásil výkon rozhodnutia za neprípustný a konanie zastavil, bolo konštatovanie v bodoch 15, 16 uznesenia, ktoré považovala za správne. Poukázala na to, že súd teda nemal (a to po tom, ako si vypočul názor maloletej v konaní č.k. 11P/176/2022) za to, že by názor maloletej bol ovplyvnený ňou alebo tretími osobami. Oprávnený nemôže očakávať, že súd bude vyčkávať, kým si prehodnotí svoje postoje. V bode 35 svojho odvolania oprávnený znovu razí svoj trend „vzdania sa práv otca“, keď vyzýva súd prvej inštancie, aby mu zrušil všetky povinnosti, teda ho zbavil povinnosti platenia výživného. Oprávnený tvrdí, že nemá žiadne práva, avšak keď súd nariadil výchovné opatrenie, odmietal sa ho zúčastňovať. Oprávnený si vynucuje styk, nerieši výchovné opatrenie a ak tvrdí, že sa zúčastnil troch sedení, je otázne kedy a či priniesli zmenu v jeho uvažovaní.

6. Oprávnený vo vyjadrení k vyjadreniu povinnej jej argumentáciu označil za účelovú a klamlivú. Povinná si začala vymýšľať, že nosí v aute pušku, o čom vedome klamala, čo preukazuje rozhodnutie Okresného úradu Piešťany, zo dňa 07.04.2025, č. sp. OU-PN-OVVS-2025/000522-007, tiež nijako nereagovala na kontaktovanie kolíznej opatrovníčky, po tom, čo úrad informoval o neuskutočnenom styku.

7. Odvolací preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj len „CSP“) a dospel k nasledujúcim záverom.

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 373 CMP na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

10. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

11. Podľa § 390 ods. 1 písm. c/ CMP, súd aj bez návrhu uznesením konanie o výkon rozhodnutia zastaví, ak výkon rozhodnutia bol súdom vyhlásený za neprípustný, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý rozhodnutie nemožno vykonať.

12. Podľa § 390 ods. 2 CMP súd pokračuje v konaní o výkon rozhodnutia do času, kým exekučný titul nebol právoplatne zrušený alebo právoplatne zmenený. Ak bol exekučný titul právoplatne zmenený, súd pokračuje v konaní o výkon rozhodnutia, ak je to možné s ohľadom na povahu zmeny a ak s tým oprávnený súhlasí.

13. Podľa § 35 CMP súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

14. Podľa § 36 CMP súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

15. Podľa § 37 CMP súd si môže osvojiť zhodné skutkové tvrdenia účastníkov, ak nemá pochybnosti o ich pravdivosti, len ak nie sú v rozpore s vykonaným dokazovaním.

16. Podľa § 38 ods. 1 CMP ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne.

17. Podľa § 38 ods. 2 CMP názor maloletého zisťuje súd spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti. Podľa povahy veci zisťuje súd názor maloletého bez prítomnosti iných osôb.

18. Podľa § 3 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, (ďalej aj len „Vyhláška, ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých“) súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu.

19. Podľa § 3 ods. 2 Vyhláška, ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, ak súd zistí, že plnenie rozhodnutia možno dosiahnuť účasťou na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve, povinnosť podrobiť sa poradenstvu možno nariadiť neodkladným opatrením. Neodkladné opatrenie nariadiť po predchádzajúcom posúdení vhodnosti a predpokladaného času trvania neodkladného opatrenia osobou, u ktorej sa má poradenstvo vykonať.

20. Odvolací súd poukazuje na to, že konanie o výkon rozhodnutia je integrálnou súčasťou súdnej moci. Predstavuje prirodzenú právnu základňu, umožňujúcu realizáciu práva účastníka súdneho konania na vymoženie priznaného mu práva alebo plnenia. Esenciálnou a neopomenuteľnou podmienkou konania o výkon rozhodnutia je dispozícia vykonateľným exekučným titulom. Oprávnený disponujúci exekučným titulom očakáva poskytnutie súdnej ochrany smerujúcej k naplneniu účelu exekučného titulu v prípadoch, kedy povinný uložený mu povinnosť nespĺní dobrovoľne. Odopretie vykonania exekučného titulu preto musí byť založené na závažných, zákonom predpokladaných okolnostiach, odôvodňujúcich záver súdu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia. Existenciu týchto okolností musí súd vždy dôsledne skúmať a svoje rozhodnutie o ich existencii v súlade so zákonom riadne a presvedčivo odôvodniť.

21. Styk otca s maloletým dieťaťom je predmetom úpravy vykonateľného súdneho rozhodnutia, ktoré predstavuje riadny exekučný titul, teda súdom určený vzorec správania sa rodičov maloletého dieťaťa k dieťaťu a k sebe navzájom. V tomto štádiu stavu veci niet priestoru pre úvahy o vhodnosti, či nevhodnosti realizácie styku, to sú úvahy, ktorými sa riadil súd pri určení rozsahu styku rodiča s dieťaťom, teda v základnom konaní. V konaní vykonávacom, ku ktorému dochádza na základe autoritatívneho a vykonateľného rozhodnutia súdu je predmetom procesnej ochrany od súdu požadovaný a súdom nariadený nútený výkon subjektívneho práva z vykonateľného rozhodnutia, t.j. práva už judikovaného. Pokiaľ nedošlo k zmene alebo zániku rozhodnutia, sú účastníci konania povinní sa rozhodnutiu podriaďiť.

22. Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 24 ods. 4 Zákona o rodine, v zmysle ktorého súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

23. Predmetné konanie o výkon rozhodnutia začalo dňa 29.07.2024 podaním návrhom oprávneného do zápisnice o pojednávaní v konaní vedenom 9Em/2/2024 na výkon rozhodnutia vo veci maloletej a to na podklade uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.04.2024, č.k. 13CoPno/4/2024-804, ktorým odvolací súd v odvolacom konaní nariadil neodkladné opatrenie ktorým oprávnil otca stretávať sa s maloletou každý nepárny kalendárny týždeň od piatku 18.00 hod. do nedele do 16.00 hod., matke uložil povinnosť maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať otcovi v určenom čase a na určenom mieste, otcovi uložil povinnosť v určenú hodinu a deň matke vrátiť v mieste svojho bydliska, obom rodičom uložil povinnosť v prípade nemožnosti realizovať styk, oznámiť to druhému rodičovi bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred určeným začiatkom styku. Trvanie neodkladného opatrenia určil do právoplatného skončenia konania o úprave styku otca s maloletou vedenom na Mestskom súde Bratislava II sp.zn. 11P/176/2022.

24. Rozsudkom Mestského súdu Bratislava II zo dňa 18.03.2025 č.k. 11P/176/2022-1043 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 18.11.2025 sp. zn. 13CoP/113/2025 bola rozšírený rozsah styku otca s maloletou, pôvodne upravený rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 24.11.2020

č.k. 9P/121/2018-1096 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 26.10.2021 č.k. 11CoP/40/2021-1416.

25. Po oboznámení sa s obsahom spisu, procesným postupom súdu prvej inštancie, napadnutým rozhodnutím, odvolaním oprávneného, vyjadrením povinnej k odvolaniu a s následnými písomnými podaniami, vo veci, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie sa v prejednávanej veci vyššie citovanou právnou úpravou a vyššie uvedenými skutočnosťami dôsledne neriadil, keďže svoje rozhodnutie vydal bez náležitého zistenia podstatných skutočností nevyhnutých pre objektívne a dôsledné posúdenie návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia. Z obsahu spisu sú zrejmé diametrálne odlišné postoje účastníkov konania vo vzťahu k nariadenému neodkladnému opatreniu, ktorým súd dočasne upravil styk otca s maloletým dieťaťom, a súčasne je zo spisu jednoznačne zrejmá aj neschopnosť rodičov konštruktívne v tejto otázke spolu komunikovať a dospieť k riešeniam, ktoré budú na prospech všetkých zúčastnených strán, vrátane maloletého dieťaťa. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť skutočnosť, že v danom prípade bolo exekučným titulom vykonateľné uznesenie súdu o úprave styku oprávneného otca s maloletou, pričom medzi účastníkmi konania nie je sporná skutočnosť, že styk otca s maloletou sa nerealizuje v rozsahu určenom vykonateľným rozhodnutím súdu. Súd prvej inštancie ako vykonávací súd nemôže rezignovať na výkon rozhodnutia vyhlásením výkonu rozhodnutia za neprípustný a konanie zastaviť len na základe konštatácie, že rodičia sa nezúčastňovali nariadeného výchovného opatrenia (povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu) a uložené výchovné opatrenie pre nespoluprácu rodičov nespĺnilo svoj účel. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že styk sa nerealizuje z dôvodov na strane oboch rodičov, oprávnený odmietal komunikáciu s povinnou a účasť na odbornom poradenstve a povinná sa nezúčastňovala poradenstva z dôvodu neochoty oprávneného spolupracovať. Maloleté dieťa, ktoré je v osobnej starostlivosti povinnej, sa podľa správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava odborného poradenstva nezúčastnilo vôbec. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil iba na tejto konštatácii bez náležitého zisťovania dôvodov nerealizácie styku oprávneného a zisťovania názoru maloletej. Navyše súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, keď konanie o výkon rozhodnutia vyhlásil za neprípustný a konanie zastavil. V danej veci z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že ani náležitým spôsobom nezdôvodnil, z akého dôvodu vyhodnotil povinnou uvádzané dôvody nerealizovania styku ako objektívne dôvody na nerealizáciu styku, ako sa vysporiadal s podstatnými rozdielmi v argumentácii oprávneného a povinnej. Zo spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal výlučne z tvrdení účastníkov konania vykazujúcich výrazný rozdiel v ponímaní situácie a jej príčin, v dôsledku čoho je napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie s poukazom na ustanovenia § 35 a § 36 CMP, § 3 ods. 1, ods. 2 Vyhlášky ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, minimálne predčasné, keďže bolo vydané bez znalosti stanoviska kolízneho opatrovníka vo vzťahu k realizácii styku s maloletou v zmysle exekučného titulu, ako aj bez uskutočnenia vhodnou formou vykonaného pohovoru s maloletou súdom prvej inštancie, za účelom zistenia jej postojov a vnímania súčasnej situácie, keď podľa tvrdenia oprávneného sa styk nerealizuje už 20 mesiacov. V prípade maloletej ide o dieťa, ktoré má v súčasnosti 8 rokov v nadväznosti na čo je odôvodnené predpokladať, že maloletá je schopná svoj názor samostatne vyjadriť. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že je nielen v záujme oprávneného, ale predovšetkým aj v záujme maloletého dieťaťa, aby bola zabezpečená realizácia styku s maloletým dieťaťom v pravidelných intervaloch tak, aby nedošlo k narušeniu vzájomných vzťahov rodiča s maloletým dieťaťom takého charakteru a intenzity, ktoré by v budúcnosti mohlo viesť k ťažko napravitelným škodám vo vzájomných vzťahoch. Uvedené skutočnosti zohľadňoval pri svojom rozhodnutí súd, ktorý exekučný titul vydal. Vykonávacie konanie je limitované obsahom a rozsahom exekučného titulu a nie je v rámci neho daný priestor na akúkoľvek úpravu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu. Súd rozhodujúci o návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých musí vo vzťahu k posudzovaniu existencie dôvodov nerealizácie styku zohľadňovať nielen správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ale aj správanie sa a názor maloletého dieťaťa spolu s dôvodmi odmietania styku s oprávneným zo strany maloletého dieťaťa, nakoľko exekučný titul v sebe zahŕňa tiež povinnosť povinnej maloleté dieťa na styk otcom riadne pripraviť, čo predstavuje nielen fyzickú prípravu v zmysle, aby dieťa malo pripravené osobné veci a bolo v čase prevzatia určeného súdnym rozhodnutím fyzicky prítomné v mieste určenom súdom, ale predovšetkým psychickú prípravu dieťaťa, na ktorej je potrebné zo strany preferenčného rodiča pracovať kontinuálne s potrebou uvedomenia si toho, že dieťa vníma nielen verbálne prejavy rodiča, ale aj jeho neverbálne prejavy, pričom maloleté dieťa vo väčšine prípadov prirodzene zdieľa postoje preferenčného rodiča, s ktorým žije v jednej domácnosti a je na ňom primárne závislé pri uspokojovaní svojich potrieb

a pri vnímaní pohody v domácnosti. Z obsahu spisu k času rozhodovania odvolacím súdom nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by objektívne vylučovali oprávneného ako otca maloletého dieťaťa z výkonu rodičovských práv a povinností, ktorých súčasťou je aj právo otca a maloletého dieťaťa na pravidelný kontakt vo forme styku, v rozsahu stanovenom súdom v zmysle vykonateľného rozhodnutia.

26. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

27. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) CSP, v spojení s § 391 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že úlohou súdu prvej inštancie bude za účelom odstránenia rozporov v tvrdeniach účastníkov konania vo vzťahu k realizácii styku doplniť dokazovanie vo vyššie naznačenom smere a to v záujme riadneho a dôsledného posúdenia návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia. V novom rozhodnutí bude súd prvej inštancie povinný náležitým spôsobom vyhodnotiť tvrdenia oprávneného a povinnej v nadväznosti na vykonané dokazovanie a svoje rozhodnutie presvedčivým spôsobom odôvodniť.

28. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 2 ods. 1 CMP, § 262 ods. 1 CSP).

29. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).